

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτέα

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Εν Ἑλλάδι. . . Δρ. 10

Εν τῇ ἀλλοδαπῇ. . . Φρ. χρ. 12

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐν ὁδῷ Πιπτάκη ἀριθ. 1.

(Παρά τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ).

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται
λεπτῶν 28.

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀριθμοῦ ἀρχόμεθα δημοσιεύοντες σειράν ἔργων μεγάλων «Πατριωτῶν» Ἰταλῶν καὶ Πολωνῶν.

Τῶν πολυτίμων τούτων καὶ Μιαν ἐπικαίρων δημοσιευμάτων τὰ μὲν συντομωτέρα θὰ τίθεται ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Ἐβδομάδος» τὰ δ' ἐκτενέστερα θέλουσι καταλαμβάνειν τὸ παρεντιθέμενον ἤδη ἡμίφύλλον τῆς «Ἐβδομάδος», ὅπερ θέλει ἐκτυποῦσθαι ἐν εἴδει παραρτήματος μὲν, ὅπως δύναται ῥ' ἀποτελεῖν καὶ ἰδιον τόμον, διὰ στοιχείων δὲ τῶν 10 στιγμῶν, ὅπως περιέχει πλείονα τῆς ἡδὴ παρεχομένης ὕλης.

Τὸ παρόρημα θὰ ἀποστέλλεται δωρεὰν μόνον πρὸς τοὺς κκ. συνδρομητάς· δὲν θὰ πωλεῖται δὲ κατὰ φύλλον οὔτε εἰς τὰς ὁδοὺς οὔτε εἰς τὸ γραφεῖον. Ὁ θέλων ῥὰ λάβει τὰ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. παραρτήματα, ὀφείλει ῥὰ προπληρῶσαι δραχμὰς πέντε ἐν Ἑλλάδι καὶ φράγκα χρ. πέντε ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

— Ὡς πρῶτον ἔργον ἐν τῷ παραρτήματι θέλει δημοσιεῦθαι τὸ πλήρες ὑψηλῶν ιδεῶν περιπετειῶδες μυθιστόρημα τοῦ Ἰταλοῦ Guerazzi «Ἡ πολιορκία τῆς Φλωρεντίας» κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Π. Παῖ. Μετ' οὐ πολὺν δὲ ἐν τῇ ἐπιφύλλιδι τῆς «Ἐβδομάδος», ὅπου τίθεται συνήθως τὰ μὴ πρωτότυπα ἔργα, θέλουσι καταχωρισθῇ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἰδίου, τέσσαρα πατριωτικώτατα πολωνικά διηγήματα.

— Ἡ «Ἐβδομάς» ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἀριθμοῦ κατ' ἀπαίτησιν τῶν πολλῶν συνδρομητῶν, θέλει ἀφιεροῖ πλείονα χώρον εἰς τὴν χρονογραφικὴν καὶ κοινωνικὴν ὕλην, μετριάζουσα πῶς τὴν διὰ θυσίας τῶν συμφορῶν τῆς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἐκ τῆς ἐλλείψεως εἰδικῶν περιωδικῶν κενοῦ.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Ἔργα καὶ ἡμέραι.

Σενάκης.

Ὁ μητροπολίτης Χίου Πλάτων. (Τελευταῖο Χίου ἀντιπολίτευσις)

Ὁ Σωκράτης καὶ ἡ σύζυγός του. (ἀπόσπασμα), Περιήγησις. (Τέλος).

Κριτικά.

Βιβλιογραφία.

Ἀπαντήσεις ἀνερῶν ἐρωτήσεων. (Οἱ Μαθουάλας τῆς Ἰστορίας).

ἘΝ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΙ. Ὁ ἠκρωτηριασμένος.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

τῆς ῥάχεώς της πολυπληθῆ καὶ μεγαλοπρεπῇ ὑποδήματα.

Ἦσαν οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τινες ναῦται τοῦ εἰς τὰς θαλάσσας ἡμῶν καταπλεύσαντος — φιλικῶς τὴν φορὰν ταύτην — Ἀγγλικοῦ στόλου.

Παρατηρήθη ὅτι εἰς ἑν ἰδίως μέρος ἡγάπων νὰ συναθροίζωνται οἱ ἀγκλητοὶ ξένοι, ὅπερ κατὰ μοιραίαν σύμπτωσιν ἦτο τὸ μέρος ἐνθα τῇ διαταγῇ τῆς μεγάλου φρονος κυβερνήσεως ἡμῶν ἀνεκρούσθη ποτὲ ὁ Ἀγγλικὸς ὕμνος.

Ἐν γένει ἐφαίνοντο οἱ Ἀγγλοὶ περιχαρεῖς, οὐδένα ὀδόντα κρατοῦντες ὑπὸ τῶ χεῖλιν κεκρυμμένον, μετὰ περιεργίας δὲ περιεργάζοντο τὸν λαὸν τοῦ μόνου ἔθνους εἰς ὃ περιῖ ἡ πολιτικὴ των!... Καὶ ὄντως διὰ τοὺς Ἀγγλοὺς εἴμεθα ὅ,τι εἶνε δι' ἡμᾶς οἱ Ἀβυσσινεοί.

Καὶ θὰ ἦτο βεβαίως ἀμαρτήμα νὰ μὴ ἡγάπων ἡμᾶς ἀφοῦ ἐπὶ τῆς ῥάχεως ἡμῶν πειραματίζονται οἱ χριστιανοί!

Κατ' ὁρθωσαν νὰ ἀποσπᾶσιν ἡμῶν τὴν Κρήτην μετὰ τῆς ὁποίας «Ὁ καθιστάμεθα ἐπίφοβος ναυτικὴ δύναμις» κατ' ὅλην τὴν βασιλείαν τοῦ Ὁθωνος κατερραδιοῦργουν ἡμᾶς καὶ ἐτάρακτον προσεκδόλησαν ἡμᾶς εἰς τὴν Ἐπάρησον· ἡμῶν δὲ νὰ συνχωρισθῶμεν μετὰ τῶν ἀποκλεισάντων εἰς Πλεύναν τοὺς κατόχους τῶν προγονικῶν ἡμῶν χωρῶν· διὰ μιᾶς καὶ μόνης ἐπιστολῆς, ὡς ἐλέχθη, κατ' ὁρθωσαν νὰ παραιτηθῶμεν τὰ κεκτημένα ἡδὴ δικαιώματα ἡμῶν· κατέπνιξαν διὰ τοῦ εἰρηνικοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐν τῷ ὄρωφ αὐτῷ τῆς Σκαμίνος τὴν πρώτην ἐκδήλωσιν τῆς μικρᾶς δυνάμεως τοῦ ναυτικοῦ τούτου τῶν ἐθνῶν. . . καὶ μεθ' ὅλα ταῦτα εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀγκλησῶν ἡμᾶς; καὶ εἶνε δυνατόν νὰ μὴ ἀνταγκλησῶμεν αὐτοὺς καὶ νὰ μὴ εὐχόμεθα συνεχῶς νὰ διέρχονται τὰς Ἡρακλείους στήλας πέραν τῶν ὁποίων κατοικοῦσι καὶ νὰ ἐπισκέπτονται τὴν Ἐντὶς θαλάσσαν, μεθ' ἧς οὐδὲν βεβαίως τοὺς συνδέει πλὴν τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης των περὶ τῆς εὐτυχίας τῶν κρατῶν τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου!

Τὸ γεῦμα. Ἀλλὰ φιλικὴ ἐκδήλωσις ἀνευ γεύματος, καὶ κατὰ τὰ Ἀγγλικά μάλιστα ἔθιμα, ἦτο ἀτελής· ἰδοὺ λοιπὸν καὶ γεῦμα εἰς τὸ μέγαρον, ἅτινα τοσοῦτον συνεχῶς ἀντηχοῦσιν ὑπὸ τὰς κραυγὰς τοῦ εὐγενοῦς σίρ Ὁρατίου Ροῦμφολδ. Καὶ μετὰ τὸ γεῦμα ἐσπερὶς εἰς ἡν ἐξε-

Καὶ μετὰ πρόρρησις. Προλέγομεν ὅτι κατὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀναμενομένου Ἰταλικοῦ στόλου, δὲν θὰ δώσῃ κανὲν ἐπίσημον γεῦμα οὔτε ἐσπερίδα ὁ κ. Κουρτοπάσης.

Οἱ πταίεσται. Τοὺς συνελάβομεν ἐπὶ τέλους ἐπ' αὐτοφῶρῳ τοὺς αἰτίους τῆς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς κακοδιαμονίας τῆς Πατρίδος ἡμῶν. Καὶ τινες νομίζετε ὅτι εἶνε οὗτοι; Διὰ μὲν τὴν κατὰστασιν τῶν ἐξωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων, οὔτε ὁ κ. Τρικουπῆς πταίει, οὔτε ὁ κ. Δηλιγιάννης, οὔτε ἡ Αὐλὴ, οὔτε ἄλλος τις, ἀλλ' ὁ μαρκήσιος Κουρτοπάσης· αὐτὸς ἔφερε τὸν ἀποκλεισμόν, αὕτη εἶνε ἡ ἀλήθεια, κατὰ τὰς πληροφορίας ἐφημερίδων τινῶν ὑποστηρίζουσιν τὴν παρούσαν κυβέρνησιν, καὶ ὅστις θέλει ἄς τὸ πιστεύσῃ.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν κατὰστασιν, τινες νομίζετε ὅτι πταίουσιν; Κατὰ τινα κύριον Μ. Μ. (ἴσως Μετὰ Μεσημβρίαν) γράψαντα ἐν τῇ ἀγαπητῇ «Ἀκροπόλει» πταίουσιν οἱ ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου ἡμῶν ἐξερχόμενοι ἐπιστήμονες· αὐτοὶ εἶνε «οἱ πενναλέοι θεσιθῆραι, οἱ ἐξαπολούμενοι κατ' ἔτος ἡ καραδοκοῦντες ἀνυπομόνως τὴν ὥραν των νὰ χυθῶσιν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς γῆς, ὡς ὀρδὴ βαρβάρων, με σταθερὰν ἀπόφασιν καὶ πολιτικὸν ἀστέρα τοῦ βίου των νὰ γείνουν πρόξενοι, νομάρχαι, ἑπαρχοί, ὑπουργοὶ γοαυματοῦ, πολιτευόμενοι κλ.» Περίεργον, καὶ ἡμεῖς ἐνομίζομεν ὅτι τοῦναντίον συμβαίνει, ὅτι αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι τοῦ κράτους εὐρίσκονται εἰς κατὰστασιν οἰκτρὰν διότι δὲν χρησιμοποιοῦνται οἱ ἐπιστήμονες, ἀλλὰ πλὴν τινων ἐξαίρεσεων, κατέχουσι τὰς θέσεις· οἱ ἀνωθροὶ τῶν κομμμάτων, τινὲς τῶν ὁποίων ἡδύναντο νὰ εἶνε κάλλιστα καὶ λεμβοῦχοι καὶ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ ὅ,τι ἄλλο θέλετε, καὶ προσκαλοῦμεν πάντα περίεργον νὰ ἐρευνήσῃ τὰ μητρώα τῆς ὑπαλλληλίας τοῦ Κράτους.

Ὁ θρόνος ὡς ἐπιχείρησις. Δὲν δύναμεθα νὰ περαιοῦμεν τὰ χρονογραφικά τῆς ἐβδομάδος ταύτης, ἅτινα ὡς ἐκ τῶν γινόμενων ἐν τῷ φύλλῳ μεταρρυθμίσεων κατ' ἀνάγκην σήμερον εἶνε συνεπτυγμένα, χωρὶς ν' ἀναγράψωμεν καὶ ἡμεῖς ὅτι κατὰ τὴν ἐν τῇ «Ἀρκτῶ τῶν Βρυξελλῶν» δημοσιευθεῖσαν ἀπογραφὴν, τὰ κτήματα τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας, ὅστις ἐπάχθησε τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος φέρων ὡς ἐφόδιον μόνον τὸν μισθόν

ΞΑΝΘΙΠΠΗ. (θετόν τὴν χεῖρα τῆς ἐπὶ τοῦ στόματος τῆς Μυρρίνης).
 "Οχι! ἄσε τον, μὴ τοῦ μιλῆς, Μυρρίνη
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. (μετ' ἄλγους).
 "Ω! τὴν ἡγάπων, σύζυγος πιστὴ μοι εἶχε μείνει
 ἦτο χρηστὴ, πολὺ ἀπλῆ, καθὼς καὶ οἰκονόμος,
 ἂν καὶ ὠμίλει κάποτε ὀλίγον ἀποτόμως,
 ἐν τούτοις ἔζη δι' ἐμέ, ἐφρόντιζε προθύμως
 καὶ μὲ τοιαύτην σύντροφον, ἐζήσαμεν ἐντίμως.
 Ναί, τὴν ἡγάπων, μάλιστα.
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. (τρέχουσα πρὸς τὸν Σωκράτη) "Ω! φίλτατε Σωκράτη
 Πῶς; μὲ ἡγάπας τὸ λοιπὸν; "Ω φοβερὰ ἀπάτη!
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Σὺ ἡ Ξανθίππη! ὦ Θεοί! εἶνε αὐτὴ... ἐκεῖνη!..
 ΑΝΤΙΣΘΕΝ. "Ο "Αδης δὲν τὴν ἔλαβεν, ἰδοὺ σοὶ τὴν ἀφίνει!
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Μετὰ τὰς τόσας σου εὐχὰς πῶς νὰ μὴ ἐπιζήσω;
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ζῇ... ἡ Ξανθίππη!..
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Μάλιστα! ἦλθα νὰ ἐξοφλήσω

τόρα ποὺ ἔβαλα μυαλό, ὅσα πρὶν εἶχα πράξει,
 "Ημην ἀγρία καὶ τρελλή, κακὴ μὲ δύο λέξεις
 χειρότερη τοῦ Πύθωνος, γι' αὐτὸ νὰ μὲν τῆς βρέξῃς.
 (Φέρει ράβδον καὶ τὴν δίδει τῷ Σωκράτει).
 Πάρε αὐτό· εἶνε χοντρό. Μπρὸς δόσε μου· στήν πλάτη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Τί τὸ χρειάζομαι αὐτό;
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Νὰ μὲ κτυπᾷς, Σωκράτη,

ὅα μου τῆς βρέξῃς. Μὰ πρὸς τί;
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Διὰ νὰ βάλω γινῶσι

μόνον τὸ ξύλον, φίλε μου, θὲ νὰ μὲ διορθώσῃ.
 "Ελα· ἐμπρός, ἐνώπιον ὧν ἐδῶ τῶν φίλων
 Θέλω νὰ πέσῃ ἄφρονον· στήν πλάτην μου τὸ ξύλον.
 Μπροστὰ σὲ ὅλους, κτύπα με· μὴ κάθῃς· ἔλα, κτύπα.
 Θέλω νὰ φάγω κάμποσαις, Σωκράτη μου, σοῦ εἶπα
 Σὺν μ' ἀγαπούσες, φίλε μου, σὲ ἔδερνα γὼ σένα,
 αἶ; τόρα ποῦ μ' ἀγάπησες, δεῖρε καὶ σὺ ἐμένα;
 "Ενόμιζες πῶς πέθανα καὶ κόντεψες νὰ χάσῃς
 καὶ τὸ μυαλό σου· δι' αὐτό·ς τὸ ξύλο νὰ μὲ σπά-

[σρ:]

ΞΑΝΘΙΠΠΗ. (μυνηθῆς).
 Ὅα μὲ κτυπήσῃς; ναὶ ἢ οὐ;
 ("Ὁ Σωκράτης δὲν ἀπαντᾷ).
 Δὲν θέλεις;
 "Οχι!
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. (ἀπειλητικῶς)
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. (ἀπειλητικῶς)
 Ὅα δ' ἔῃς ποῦ τὸ κεφάλι μου, θὰ σπάσω σὲ μία κώχη!
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Ἀλλὰ...
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. (ἀπειλῆς) Δὲν ἔχει... κτύπα με
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Δὲν θέλεις;
 ΣΩΚΡΑΤΗΣ.
 ΞΑΝΘΙΠΠΗ. "Οχι;
 ("Ῥίπτουσα τὴν ράβδον, ραπίζει τὸν Σωκράτη)
 Νὰ! δὲν ἦτανε ὥραϊα!

("Ἡ Ξανθίππη, ἐκπληκτος ἐκ τῆς πράξεώς της ταύτης ὥστε κεραυνοβοληθεῖσα, πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ Σωκράτους).

"Ω! ἡ ἀθλία μόνη μου, ὅς τοὺς πόδας σου προσπίπτω.
 Τιμωρήσόν με αὐστηρῶς, ἐμπρός σου ὑποκύπτω
 εἶμαι παράφρων καὶ ποτὲ δὲν ἔχω ἡσυχίαν,
 τί χρησιμεύω τὸ λοιπὸν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. (ἐγειρὼν αὐτήν). Διὰ φιλοσοφίαν!
 (τῷ Δράκῃ)

Λάβε καὶ σὺ ἐκ τῆς χειρός, ὦ Δράκη, τὴν Μυρρίνην
 τὴν εὐτυχίαν ζητήσον καὶ σὺ μαζὺ μ' ἐκεῖνην
 ἣν οἱ θεοὶ προσφέρουσιν μετὰ φιλοδωρίας·
 καὶ περιπλέον θάχῃ καὶ γινῶσιν τῆς σοφίας.

ΞΑΝΘΙΠΠΗ. Ἐκ γυναικὸς προσέρχεται πᾶσα σχεδὸν κακία
 σκέψις κακὴ, κέρδος πολὺ, καθὼς καὶ προδοσία
 πᾶν ἔγκλημα, κκούργημα, ψεῦδος, παραφροσύνη

ΣΩΚΡΑΤΗΣ. Κ' ἐν τούτοις τὴν λατρεύομεν καὶ ὁ καθεὶς μας δίνει
 καὶ τὴν ζωὴν του. (μετὰ στιγμιαίαν σκέψιν).

Οἱ θεοὶ ἀφοῦ σὰς ἔχουν πλάσσει
 σημαίνει πῶς τὸ κόσμημα σεῖς εἰσθε ἐν τῇ πλάσει!

¹ Σ. τῆς «Ἑβδομάδος». Παραλείφθησαν 20 στίχοι.

ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ

(Συνέχεια καὶ τέλος).

Τὸν Olivier (1804) γράψαντα Voyage dans l'Empire Ottoman, l'Egypte et la Perse. Φυσιολόγος καὶ περιηγητὴς Γάλλος γεννηθεὶς ἐγγὺς τοῦ Frejus τὸ 1756. Ἦτο μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ τῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας τῶν Παρισίων. Ἐσπούδασεν εἰς Montpellier, ὅπου δεκαεπταετὴς ἔλαβε τὸν βαθμὸν ΜΔ. Ἡ φυσικὴ ἱστορία, ἰδίως δὲ ἡ βοτανικὴ καὶ ἡ ἐντομολογία, ἦσαν τὸ κύριον αὐτοῦ μέλημα. Ἐν ἡλικίᾳ 23 μετέβη εἰς Παρίσιους, ὅπως συνεργασθῇ εἰς τὴν σύνταξιν φυσικῆς τινος ἱστορίας. Μετὰ ταῦτα ἐστάλη εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ὀλλανδίαν, ὅπως συλλέξῃ ὕλην διὰ τὴν γενικὴν ἱστορίαν τῶν ἐντόμων. Ἐγραψεν εἰς τὴν Encyclopédie Méthodique τὸ ἐντομολογικὸν μέρος. Τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐμποδισάσης τὰς ἐνεργείας τῶν συγγραφέων, ὁ Olivier περιηγήθη μετὰ τοῦ Bruguières

τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος, τὴν Συρίαν, τὴν Ἑλλάσσαν Ἀσίαν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰς Ἰονίους νήσους, ἀφήγησις δὲ τῆς περιηγήσεώς των ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Olivier.

Τὸν Bartholdy (1807) γράψαντα Voyage en Grèce fait en 1803-4. Paris. Πρῶστος διπλωμάτης, γεννηθεὶς εἰς Βερολίνον τὸ 1779 καὶ ἀποθανὼν τὸ 1825. Σπουδάζας τὰ νομικὰ καὶ τὴν φιλολογίαν εἰς Kanisberg, διέμεινε ἐπὶ τινὰ καιρὸν εἰς Παρίσιους Ῥώμην καὶ Νεάπολιν, ἐπεσκέφθη δὲ καὶ τὴν Ἑλλάδα. Διηγούνται, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν του, ἐπεμψεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ῥώμης Arcades ὕδωρ τοῦ Trepì καὶ μέλι τῆς Sabine, ὡς προσερχομένων δαθῆν τοῦ μὲν ὕδατος ἐκ τῆς πηγῆς τῆς Κασταλίας, τοῦ δὲ μέλιτος ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ. Ἐν ἔτει 1805 ἐγένετο διαμαρτυρούμενος. Ἐχρημάτισεν εἰς πολλὰς διπλωματικὰς θέσεις. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ ὥραία καὶ πλουσία βιβλιοθήκη του ἡγοράσθη παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, σήμερον δ' εὐρίσκεται ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Βερολίνου. Ἡ

elopedie Méthodique. Ἀναχωρήσας μετὰ τοῦ Olivier καὶ ἀσθενήσας κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν, ἀπέθανεν εἰς Ἀγκῶνα τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1799.

ἀσχημίᾳ του ἦτο παροιμιακὴ. Ἐγραψε: Mémoires pour servir à la connaissance de la Grèce Moderne et de la République Ionienne, Berlin 1814 καὶ ἄλλα τινά.

Τὸν Castellau (1803) γράψαντα Lettres sur la Morée et les îles de Cérigo, Hydra et Zante. Paris 1808.—Lettres sur la Grèce, l'Hellespont et Constantinople faisant suite aux lettres sur la Morée. Paris 1811. Ζωγράφος γλύπτης καὶ ἀρχιτέκτων γεννηθεὶς ἐν Montpellier τὸ 1712. Περιηγηθεὶς ἐπὶ τινὰ χρόνον τὴν Ἀνατολήν, τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν, συνέλεξε πλεῖστα ὅσα καλλιτεχνήματα καὶ ζωγραφίας. Ἐφεύρεν ἰδίαν τινὰ ζωγραφικὴν μέθοδον, αἱ δὲ εἰκόνες αἱ κοσμοῦσαι τὰ συγγράμματα του ἐχαράχθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Μέρους τῆς εἰς Ἑλλάδα περιηγήσεώς του (ἐπιστολὴ 18η) μεταφρασθεῖσα ὑπὸ τῆς κ. Ζαφείρας Κ. κατεχωρήσθη ἐν τῷ «Ἀττικῷ Ἡμερολογίῳ» τοῦ ἔτους 1882 (ἔτ. ΙΓ' σ. 420-34), ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰκὼν Ἑλληνίδος Ἠγεμονίδος».

Τὸν Clarke, Edward Daniel (1810) γράψαντα Travels in various conn-

¹ Φυσιολόγος καὶ ἰατρός γεννηθεὶς ἐν Montpellier, ὅπου καὶ ἐξήσκει τὸ ἐπάγγελμα του. Μεταβὰς εἰς Παρίσιους ἔγραψεν εἰς τὴν Ency-

tries of Europe Asia and Africa: Part. I. Containing Russia Tartary and Turkey 1810.—Part. II. Containing Greece Egypt and the Holy Land. 1812.—Περιφανής περιηγητής, καθηγητής τῆς ὀρυκτολογίας ἐν Κανταβριγίᾳ, τὸ πανεπιστήμιον τῆς ὁποίας ἐπλούτισε διὰ τῶν ἐκ τῆς περιηγήσεως του συλλεχθεισῶν διαφόρων ἀντικειμένων. Ἐγεννήθη τὸ 1767. Μετέβη μετὰ τοῦ λόρδου Berwick τὸ 1799 εἰς Ἰταλίαν, μετὰ δὲ τοῦ φίλου του Cripps, περιηγήθη τὴν Δανίαν, Σουηδίαν, Ῥωσίαν, Ταταρίαν, Κιρκασίαν, Ἑλλάσσαν Ἀσίαν, Ἑλλάδα, Τουρκίαν, Παλαιστίνην κτλ. Ἐπιστρέψας ἔλαβε τὸν τίτλον LLD, ἐνέκεν τῶν δωρεῶν του, ἰδίᾳ δὲ χειρογράφου τινὸς τοῦ Πλάτωνος¹ καὶ πολλῶν ἄλλων, καθὼς κολοσσίου ἀγάλματος Δῆμητρος τῆς Ἐλευσινίας. Τὸ Βρεττανικὸν ἔθνος ὀφείλει αὐτῷ καὶ τὸν σαρκοφάγον τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

Κατεσκεύασε τῇ συνεργασίᾳ Ἰταλοῦ καλλιτέχνου, περιέργου καὶ ὠραιότατον πρόπλασμα τοῦ Βεσουβίου, ἡ δ' ὕλη ἐξ ἧς τοῦτο κατεσκευάσθη ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἥρμιστείου. Ἀπέθανε τὴν 9 Μαρτίου 1821 καὶ ἐτάφη μεγалоπρεπῶς.

Ἐγραψε πλείστα ἐπιστημονικὰ καὶ ἀρχαιολογικὰ συγγράμματα, ἐν οἷς καὶ τὰ ἑξῆς: The tomb of Alexander. 1805.—Description of the Greek marbles brought from the shores of the Euxine, Archipelago et Mediterranean. 1809.

Τὸν Dodwell (1813) γράψαντα A classical and topographical tour through Greece during the years 1804, 1805 and 1806. Ἀγγλος σοφὸς καὶ ἀρχαιολόγος, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1767, καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ ἐν Κανταβριγίᾳ κολλεγίῳ Trinity. Εὐπορὸς ὢν, ἀφιέρωσε τὸν βίον αὐτοῦ πρὸς ἔρευναν τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος, ἣν καὶ περιελθὼν ἐδημοσίευσεν τὸ ἄνω μνημονευόμενον σύγγραμμά μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Κυρίως διέμεινεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ῥώμῃ, ὅπου καὶ ἀπέθανε τὴν 14 Μαΐου 1832. Τὸ σύγγραμμά του μετεφράσθη εἰς πολλὰς γλώσσας. Μετὰ τὸν θάνατόν του ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1834 καὶ ἕτερον αὐτοῦ σύγγραμμά ὑπὸ τὸν τίτλον: «The Cyclopean and Pelasgic remains in Greece and Italy.

Τὸν Gell William (1810) γράψαντα An itinerary of Greece. Ἦτο σπουδαῖος ἀρχαιολόγος γεννηθεὶς τὸ 1777 καὶ ἀποθανὼν ἐν Νεαπόλει τὸ 1836. Ἐσπούδασεν εἰς Κανταβριγίαν, ἔτη δὲ τινα μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του κατῴκησεν εἰς Νεάπολιν καὶ Ῥώμην, ἐνθα τὸν εὗρισκέ τις μεταξὺ γεωγραφικῶν χερτῶν

καὶ σχεδιασμάτων, ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του, ἀσχολούμενον πάντοτε εἰς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας. Ἐγραψε: —Topography of Troy.—History of Greece.—Pompeiana.—The topography of Rome.—The antiquities & geography of Ithaca.—An Itinerary of the Morea.—Βιβλιοκρισίαν τοῦ Itinerary of Greece, ἔγραψεν ὁ λόρδος Βύρων εἰς τὸ Monthly Review. Αὐγ. 1811. Τὴν βιβλιοκρισίαν ταύτην ἀνεδημοσίευσεν ὁ Thomas Moore ἐν τῷ Life letters and journals of lord Byron. σ. 670 6.

Τὸν Buchon (1811) γράψαντα Recherches et materiaux pour servir à une histoire de la domination française au XIIIe, XIVe, et XVe Siecle, dans les provinces demembrées de l' Empire Grec à la suite de la quatrième croisade. Paris.

Ἐγεννήθη τὸ 1791 καὶ ἀπέθανε τὸ 1846. Ἐλαβε ἐνεργὸν μέρος ὡς φιλελεύθερος κατὰ τὴν ἐπανάστασιν, εἶτα δ' ἐπιδοθεὶς εἰς τὰς μεσαιωνικὰς σπουδὰς, διωρίσθη τὸ 1828 ἐπιθεωρητὴς τῶν ἀρχείων καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν. Ἐν ἔτει 1832 ἀπεστάλη εἰς Ἑλλάδα, ὅπου καὶ συνέλεξε πολυτίμους πληροφορίες, ἀφώσας τὴν Γαλλικὴν κυριαρχίαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸν 13ον, 14ον καὶ 15ον αἰῶνα. Πλείονα περὶ τῶν συγγραμμάτων τοῦ ἀκαμάτου τούτου ἐρευνητοῦ βλ. ἐν Γ. Κωνσταντινίδου «Ἱστορ. Ἀθηνῶν. σ. 337—8 σημ.

Τὸν Hobhouse, John Cam lord Broughton γράψαντα Journey into Albania and other provinces of the Turkish empire.

Ἦτο πολιτικὸς Ἀγγλος, ὁμότιμος, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1786. Υἱὸς πλουσίου ζυθοποιοῦ τοῦ Λονδίνου. Περαιώσας τὰς σπουδὰς του ἐν Westminster καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Κανταβριγίας, περιηγήθη ἐν ἔτει 1809 τὴν Ἀνατολήν, τὰς δ' ἐκ τῆς περιηγήσεως ταύτης ἐντυπώσεις του ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον. Ὁ λόρδος Βύρων ἀφιέρωσεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ Δ' ἄσμα τοῦ Childe Harold. Εὐρισκόμενος ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὸ ἐκατονταήμερον, ἔγραψε μετὰ τὰ ἐν τῷ Βατερλό, τὰς ἐπιστολάς Ἀγγλου (1815), ἐν αἷς φανερὰ συνηγόρει ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος, καὶ ὢν ἐνεκεν ἐφυλακίσθη ἐν New-Gate, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ 1819. Εἰσελθὼν ἐν ἔτει 1820 εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, καὶ εἰς τὴν τῶν ῥιζοσπαστῶν μερίδα ταχθεὶς, συνετέλεσε μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἱδρυσιν τῆς Westminster Review, καὶ ἐπολέμησε πάσαι δυνάμει διὰ τε τῶν ἀρθρῶν καὶ τῶν λόγων του, τὴν ἀριστοκρατικὴν τοῦ Κάνινγκος πολιτικὴν.

Ἐτη τινα μετὰ ταῦτα ἀνωτέρων ἐπιζητῶν θέσιν ἐτάχθη εἰς τὴν μερίδα τῶν μετριοφρόνων, ὁ δὲ λόρδος Grey διηκόλυνε τὴν ἐν τῷ ἀνακτοβουλίῳ εἰσοδόν του, ἀναθέσας αὐτῷ ἐν ἔτει 1831 σπουδαῖον ὑπόβρυγμα. Παραιτηθεὶς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος, ἐπὶ τινος φορολογικοῦ ζητήματος, ὅπερ ὑπερήσπιζε, καὶ

οὕτινος ἄλλοτε ἐξητήσατο τὴν κατάργησιν, παρέστη καὶ πάλιν πρὸ τῶν ἐκλογῶν του εἰς Westminster, ἀλλ' ἀπέτυχεν. Ἐν ἔτει 1846 γενόμενος ἐκ νέου βουλευτής, ἐτάχθη εἰς τὴν μερίδα τοῦ λόρδου John Russel, ἀναδυθεὶς δ' εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα ἀπέτυχεν, ἐνεκα τοῦ ἀστάτου πολιτικοῦ χαρακτῆρός του, ἡναγκάσθη δὲ ὅπως εἰσελθῇ εἰς τὴν βουλὴν νὰ δεχθῇ ἡ μ. ἄλλον ἄγοράσῃ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς μικρᾶς πόλεως Harwick. Ἐν ἔτει 1851 γενόμενος ὁμότιμος καὶ τιτοφορηθεὶς βάρωνος ἀπεσύρθη τῆς πολιτικῆς, καὶ διήγε ἔκτοτε βίον ἰδιωτικόν (βλ. Œuvres complètes de lord Byron traduites par Benjamin Laroche σ. 148 σημ. 112).

Τὸν Cassas Louis François (1813) γράψαντα Grandes vues pittoresques des principaux sites et monuments de la Grèce, de la Sicile, et des sept collines de Rome, dessinées et gravées à l'eau forte au trait par Cassas et Bause avec un texte par C. B. London. Ζωγράφος καὶ ἀρχιτέκτων γεννηθεὶς ἐν Azay-le Ferron (Indre), τὴν 3 Ἀπριλίου 1746, καὶ ἀποθανὼν τὸν 9 Ὀβριον 1827. Ἐσπούδασεν εἰς Ἰταλίαν, συνόδευσε δὲ τὸν Gouffier καὶ τὸν Lechevalier εἰς Τρωάδα. Περιηγήθεις τὴν Συρίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Ἀγίαν Γῆν, συνέλεξε πλείστας εἰκόνας, αἵτινες ἐκόσμησαν τὸ ἐν ἔτει 1797 δημοσιευθὲν «Voyage Pittoresque de la Syrie, de la Phénecie, de la Palestine, et de la Basse Egypte. Τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ συγγράμματος τούτου ἀνέλαβεν ὁ Didot, δυστυχῶς ὅμως τὸ ἔργον ἔμεινεν ἀτελές, τῶν χαλκογραφικῶν ἀπολεσθεισῶν ἐν τινι πυρκαϊᾷ.

Τὸν Douglas Frederick Sylvester North 1813. An essay on certain points of resemblance between the ancient and modern Greeks. London. Γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1790, ἐξεπαιδεύθη ἐν τῷ ἐν Ὁξωνίᾳ κολλεγίῳ Christchurch, ὅπου καὶ ἠρίστευσε κατὰ τὰς ἐν ἔτει 1809 δοθείσας ἐξετάσεις του. Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1819 ἔλαβε τὸν βαθμὸν MA. Ἐκείνητο πολλὰς φιλολογικὰς γνώσεις καὶ ἔξοχα προτερήματα. Μετὰ τὸ πέρας τῶν κατὰ τὴν ἡπειρὸν περιηγήσεών του, ἐπεσκέφθη τὴν Ἑλλάδα, ἐπανήλθε δὲ εἰς Ἀγγλίαν ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὸ πολιτικὸν στάδιον, εἰς ὃ ἐφάινετο προωρισμένος ἐκ τε τῆς γεννήσεως τοῦ πλοῦτος καὶ τῆς ικανότητός του. Ἡ μάθησις καὶ ἡ κρίσις αὐτοῦ κατεδείχθησαν ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἄνω συγγράμματος, περιέχοντος τὰς ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Μουσῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιηγήσεώς του παρατηρήσεις. Ἐκλεχθεὶς βουλευτής τῆς κωμοπόλεως Banbury, ἀπέθανε νέος τὴν ἡλικίαν, ἄγων τὸ 29 ἔτος, πρὶν ἢ δυνηθῇ δυστυχῶς νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς τῶν φίλων καὶ συγγενῶν του εὐμενεῖς καίσεις καὶ δικαίωσιν τὴν περὶ αὐτοῦ ἀγαθὴν ὑπόληψιν αὐτῶν.

Τὸν Cockrell. Charles Robert (1814) γράψαντα Aegina marbles. Ἦτο ἀρχι-

¹ Κατὰ τὸν κ. Σακκελίωνα, ὁ Clarke πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ χειρογράφου τοῦ Πλάτωνος, εὐρισκόμενος τότε εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς μονῆς τῆς Πάτμου, μετεχειρίσθη βίαν μισθώσας δηλ. Βασιβεζουόκους τινὰς τῇ συναινέσει καὶ τῆς Τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐπιτέθη κατὰ τῶν μοναχῶν. (βλ. καὶ Ἀδ. Κοραῆ. Συλλογὴ τῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην καὶ τὰ πάρεργα προλεγομένων κτλ. Παρίσι. 1833.

τέκτων γεννηθεὶς τὸ 1788. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του, περιῆλθε καὶ ἐξήτασε ἐπισταμένως τὰ ἀρχιτεκτονικὰ λείψανα τῆς Ἑλλάσσοнос Ἀσίας, τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Ρώμης, τῆς Σικελίας κτλ. ἐν ἔτει δὲ 1811 ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν ἐρείπων τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ναοῦ τοῦ Διός, καὶ τοῦ ἐν Φυγαλαίᾳ Ἀπόλλωνος, ἔγραψε δὲ τὸ »*Tumbles of Zupiter Panhellenius at Aegina, and of Apollo Epicurius at Bassae near Phygaleia in Arcadia*». Τὸ 1829 ἐξελέγη μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἀκαδημίας, τὸ δὲ 1840 διωρίσθη καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας. Ἦτο ἐν τῶν ὀκτὼ μελῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Γαλλίας.

Τὸν Leake William Martin (1814) γράψαντα *Rechearches in Greece*. Ἦτο ἀξιωματικὸς καὶ περιηγητὴς Ἀγγλος, γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1780 ἐν Thope-Hall, καὶ ἀποθανὼν τὸ 1860. Θεωρεῖται ὡς ὁ μᾶλλον ἀκριβὴς καὶ φιλαλήθης τῶν περὶ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος πραγματευθέντων συγγραφέων. Πενταετίαν ὅλην κατηνάλωσε (1804—1809) διατρέχων καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις τὴν χώραν ταύτην, πολεμοῦσαν τότε ἀνευ οὐδεμιᾶς βοήθειας κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν σπουδῶν του εὐρύνονται ἐν τοῖς ἐξῆς συγγράμμασι. Τοπογραφία τῶν Ἀθηνῶν (*Topography of Athens*), 1821. τόμ. 2. Περιήγησις εἰς Μορέαν (*Travels in Morea*). 1830. τόμ. 3. Περιήγησις εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. (*Travel in northern Greece*). 1836. τόμ. 4.

Τὰς ἐκδρομὰς δ' αὐτοῦ μέχρι τῆς Ἑλλάσσοнос Ἀσίας καὶ τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου ἐπεκτείνας, ἐδημοσίευσεν καὶ τὰ ἐξῆς:—Περίπλους εἰς Ἑλλάσσονα Ἀσίαν (*A tour in Asia Minor*) 1824.—Ῥπόμνημα περὶ τῆς νήσου Κῶ, δημοσιευθὲν ἐν ἔτει 1843, ἐν τοῖς *Transactions of the Royal Society*, ἧς ἦτο μέλος. Ἐν ἔτει δὲ 1846 ἐδημοσίευσεν προσθήκας εἰς τὴν περιήγησιν τοῦ Μορέως (*Peloponnesiaca, a supplement to travels in the Morea*). Κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα ἐκ νέου ἔγραψε τὸ »*Greece at the end of twenty three years of protection 1851*» ἐν ᾧ λίαν εὐνοϊκῶς ἐκφράζεται ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως χώρας γενικῶς ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν δυσφημουμένης, καὶ πολλὰς ὕβρεις πρὸ ἄλλων ἐκτοξευθεῖσας ἀναιρῶν. (βλ. Βιογρ. Λεξικὸν G. Vapereau). Τὰ διάφορα αὐτοῦ συγγράμματα ἐκτιμῶνται διὰ τε τὴν ἀγγίνοιαν καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς γνώσεις, μετεφράσθησαν δὲ καὶ εἰς πλείστας γλώσσας. Ἐν ἔτει 1826 ἐδημοσίευσεν διατριβὴν περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, καὶ παρατηρήσεις τινὰς περὶ τῆς τότε καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὸν τίτλον »*An historical outline of the Greek revolution, with a few remarks on the present state of affairs in that country*».

Τὸν Rennel J. (1814) γράψαντα *Observations on the topography of the plain of Troy*. Ἦτο ἀξιωματικὸς Ἀγγ-

γλος, γεννηθεὶς τὸ 1742 ἐν Devonshire, καὶ ἀποθανὼν τὸ 1830. Μετὰ πολυετῇ ὑπηρεσίᾳ εἰς Ἰνδίας ὡς μηχανικός, ἐπανῆλθε εἰς Ἀγγλίαν τὸ 1782, ὅπου καὶ ἐδημοσίευσεν σπουδαῖα ἔργα γεωγραφικὰ, γεωόμενος καὶ μέλος τῆς Βασιλικῆς Ἑταιρείας. Ἐγραψε λαμπροὺς χάρτας τῶν Ἰνδιῶν, ἐξήγησιν τοῦ γεωγραφικοῦ συστήματος τοῦ Ἡροδότου (1800) καὶ ἄλλα.

Τὸν Barry Charles (1817). Ἦτο περιφανὸς Ἀγγλος ἀρχιτέκτων γεννηθεὶς ἐν Westminster τὴν 23 Μαΐου 1795. Μετὰ ἐξαετῇ διαμονῇ παρὰ τινι ἀρχιτέκτονι ἐν Lambeth ὡς μαθητευόμενος, περιηγήθη ἐν ἔτει 1817 τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Παλαιστίνην, ὅπως σπουδάσῃ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τῶν μεγάλων ἀρχαίων οἰκοδομῶν, ὥκοδόμησε πολλὰς Ἐκκλησίας καὶ διαφόρους ἄλλας οἰκοδομὰς, ἐπεστάτησε δὲ εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Westminster. Μετὰ τὴν ἐν ἔτει 1840 καταστροφὴν τοῦ Κοινοβουλίου ἕνεκα πυρκαϊᾶς, ἀνέλαβε τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου, οὗτινος ὁ θεμέλιος λίθος ἐτέθη τὸ 1840, ἐπερατῶθη δὲ τὸ 1860. Ἦτο μέλος τῶν Ἀκαδημιῶν τῆς Ρώμης, τοῦ Βερολίνου, τῆς Πετροπόλεως, τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῆς Στοκχόλμης. Ἀπέθανεν τὴν 12 Ἀπριλίου 1860.

Τὸν Holland-Henry Richard lord (1815) γράψαντα *Travels in the Ionian isles, Albania Thessaly, Macedonia etc.* Οὗτος ἐγεννήθη τὸ 1773 ἀπέθανεν τὸ 1840. Μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς ἐν Eton καὶ Ὁξωνίᾳ, κατέλαβε τὴν ἑδραν τοῦ πατρὸς του ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων, περιηγηθεὶς δὲ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ ἐπανελθὼν ἐν ἔτει 1798 ἀνεδείχθη ῥήτωρ δεξιώτατος, πολιτικὸς ἱκανώτατος καὶ διακεκριμένος φιλόλογος.

Τὸν Chandler R. (1817) γράψαντα *Travels in Asia Minor and Greece, and an account of a tour made at the expense of the Society of Dilettanti*. London. Ἦτο ἀρχαιολόγος καὶ περιηγητὴς, γεννηθεὶς τὸ 1738 καὶ ἐκπαιδευθεὶς ἐν Ὁξωνίᾳ ὅπου καὶ ἔλαβε τὸν βαθμὸν διδάκτορος τῆς Θεολογίας. Ἐν ἔτει 1764 περιηγήθη τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἑλλάσσονα Ἀσίαν, δαπάνη τῆς Ἑταιρείας Dilettanti, συνέλεξε δὲ πλείστους ὅσας πληροφορίας, ἧς καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τοῖς ἐξῆς συγγράμμασι: *Ionian Antiquities*. — *Inscriptiones antiquae in Asia Minor et Graecia collectae*. — *The History of Ilium or Troy*. — *Marmora Oxoniensia* κτλ. (τὸ σύγγραμμα τοῦτο μετεφράσθη Γαλλιστὶ ὑπὸ τῶν Servois καὶ B. du Bocage). — »*Le docteur Anglais a déployé dans son travail une rare fidelité, une erudition facile et pourtant profonde, une critique saine, un jugement exquis*». Chateaubriand. Ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 1810. (βλ. *Lechevalier. Voyage dans la Troade* σ. 17 καὶ 135).

Τὸν Andreossy (Antoine François) κόμης (1819) γράψαντα *Voyage à l'embouchure de la mer noire ou essai*

sur la Bospore et la partie du Delta de Thrace etc. Paris. Γάλλος στρατηγὸς γεννηθεὶς ἐν Castelnau d'Arnaud τὸ 1761 καὶ ἀποθανὼν ἐν Montauban τὸ 1828. Ὑπηρέτησεν ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα, διεκρίθη δὲ ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ στρατιωτικὸς μηχανικός. Τὸ σύγγραμμά του μετεφράσθη Γερμανιστὶ ἐν ἔτει 1828. Ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας διωρίσθη πρέσβυς ἐν Λονδίνῳ, ἐν Βιέννῃ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τὸν Dallaway-James Rev. (1819) γράψαντα *Constantinople, ancient and modern, with excursions to the shores and islands of the Archipelago and to the Troad*. Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Bristol τὴν 20 Φεβρουαρίου 1763, ἀπέθανεν δὲ τὴν 6 Ἰουνίου 1834. Ἐνεκα σατυρικῶν τινῶν στίχων οὓς ἔγραψεν ἐν Ὁξωνίᾳ, ἀνεχώρησε τοῦ Πανεπιστημίου τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐχρημάτισεν ἐπὶ τινᾷ ἔτη ἐφημέριος. Διορισθεὶς ἱερεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας, ἔγραψε τὸ ἄνω σύγγραμμα. Πρὸς τούτοις ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν ἑταιρίαν, ἧς μέλος ἐτύγχανε, διατριβὴν τινὰ περὶ τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸν Forbin comte de (1819) γράψαντα *Voyage dans le Levant en 1817 et 1818*. Paris. Καλλιτέχνης καὶ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Γαλλικῶν μουσείων, γεννηθεὶς ἐν Ropue τῆς Προβηγκίας καὶ ἀποθανὼν τὸ 1849. Ἐχρημάτισεν θαλαμηπόλος τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ναπολέοντος ἡγεμονίδος Παυλίνης, παρευρέθη δὲ εἰς τοὺς πολέμους τῆς Αὐστρίας, Πορτογαλλίας καὶ Ἰσπανίας. Ἐπιστρέψας μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Βουρβόνων εἰς Παρίσιον, ἐξέθηκε τὴν εἰκόνα του ἡ »*Εκροήσις τοῦ Βεσουβίου*» ἧς ἕνεκεν ἐγένετο δεκτὸς εἰς τὸ Ἰνστιτούτον. Ἐν ἔτει 1817—18 περιηγήθη τὴν Ἑλλάδα τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν.

Τὸν Vandoncourt-Fred. François Guillaume. Baron de (1820) γράψαντα *Memoires sur les iles ioniennes et Ali Pacha etc.* Ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τὸ 1772 ἀπέθανεν δὲ τὸ 1845, τὰ πρῶτα του ἔτη τὰ διήλθεν ἐν Βερολίνῳ. Ἐν ἔτει 1791 κληρωθεὶς εἰς τὸν Γαλλικὸν στρατὸν διεκρίθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ Metz τῷ ἀπένειμον ἀστικὸν στέφανον (*couronne civique*). Παρευρεθεὶς εἰς πολλὰς μάχας, ἐξεπλήρου τὸ καθήκον του γενναϊότατα, οὕτως ὥστε μετὰ τὰς μάχας τῆς Sacile καὶ Raab ἐν ἔτει 1809 ἐγένετο στρατηγὸς τὸ δὲ 1810 βαρὼνος. Καταδικασθεὶς ἐρήμην εἰς θάνατον, ὑπὸ τῆς δευτέρας Παλιμβασιλείας, κατέφυγεν εἰς Βέλγιον, εἶτα εἰς Γερμανίαν, τὸ δὲ 1825 μετὰ τρικυμιώδη βίον εἰς Γαλλίαν. Συνέγραψε πολλὰ στρατιωτικὰ συγγράμματα *Histoire des campagnes d'Annibal en Italie, 1812; Mémoires pour servir à l'histoire de la guerre entre la France et la Russie. 1812* κτλ.

Τέλος τὸν Turner-Joseph-Mallord-William (1820) γράψαντα *Journal of a tour in Greece, Egypte etc.* Ἦτο ζωγράφος Ἀγγλος, γεννηθεὶς ἐν Λονδίνῳ

τὸ 1775 καὶ ἀποθανὼν τὸ 1851. Υἱὸς φανακοποιῦ, ἐδειξεν ἐνωρίτατα κλίσιν πρὸς τὴν ζωγραφικὴν. Τῇ προστασίᾳ τοῦ Murno, εἰσῆλθεν ὡς μαθητὴς εἰς τὴν Βασιλικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Λονδίνου τὸ 1789. Ἐγραψε πλείστας εἰκόνας ἀξιοθαυμάστους, περὶ τὰ τελευταῖα ὅμως ἔτη τοῦ βίου του, διέμενε μόνος ἐν τινὶ οἰκίᾳ ἐν Chelsea οὐδέποτε ἐξερχόμενος, ἀποθανὼν δὲ ἐκληροδότησε τὰς εἰκόνας του εἰς τὸ ἔθνος.

Πρὸς τοῦτοις ἀπαντῶμεν τὸν Murchald (1807) γράψαντα Gemälde des Griechischen Archipelagus, τὸν Galt (1813) γράψαντα Letters from the Levant, τὸν Holland (1813) γράψαντα Travels in Macedonia ect, τὸν Pomardi (1820) γράψαντα Viaggio nella Grecia, τὸν Williams (1820) γράψαντα Travels in Staly, Greece, Ionian islands καὶ τέλος τὸν Hughes Smart (1820) γράψαντα Travels in Sicily, Greece, Albania.

ΑΛ. Κ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀνέκδοτα χειρόγραφα Γεωργίου Προσαλλέντου ἀφορῶντα τὴν κατὰ τὸ δόγμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας βάπτισιν τοῦ Ἀγγλοφιλέλληνος Κόμητος Γουλφόρδ, νῦν τὸ πρῶτον ἐκδιδόμενα ὑπὸ Λαρεντίου Σ. Βροκίρη, ταῦτα συναρμολογήσαντος καὶ προτάξαντος περὶ τοῦ συγγραφέως εἰδήσεις καὶ ἄλλαι σημειώσεις.

— Ἐπικρίσεις ἐπὶ περιόδων τινῶν τοῦ συγγραμματος τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου, Νομίσματα καὶ Μετάλλια τῆς Ἑπτανησίου πολιτείας ὑπὸ Μάρκου Θεοτόκη.

— Ἐρμηνεία τοῦ περὶ Πτωχεύσεως καὶ χρεωκοπίας νόμου, μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τῶν Ch. Lion-Caen et L. Renault καὶ ἐπαυξηθεῖσα διὰ τῆς Ἑλληνικῆς νομολογίας, πολλῶν σημειώσεων καὶ ὑποδειγμάτων ὑπὸ Ν. Ι. Μοσχάκη καὶ Ι. Ε. Ράση δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

— Ἀπαρτὰ Ἀντωνίου Μάτεσι μετὰ ἱστορικῶν προλεγομένων σημειώσεων καὶ γλωσσarioύ. Ἐκδίδοντος Σπυρίδωνος δὲ Βιάζη ἐν Ζακύνθῳ (1881).

— Διορίσιος Γρυπάρης ὑπὸ Σ. δὲ Βιάζη (Βιβλιοθήκη Κυψέλης) ἐν Ζακύνθῳ (1886).

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Οἱ Μαθουσάλαι τῆς ἱστορίας.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ διασώμου χημικοῦ Chevreul, ἑορτασθείσης πανηγυρικώτατα ἐν Γαλλίᾳ, Γαλλικὸν φύλλον παρέχει μακρὸν κατάλογον τῶν ἀπὸ προκαταβολῆς κόσμου παρ' ἄπανσι τοῖς ἔθνεσι διακριθέντων ἐπὶ μακροβιότητι. Τὸν κατάλογον τοῦτον σπεύδουμεν νὰ δημοσιεύσωμεν παρακατιόντες

Μακλαεὲλ 895· ὁ Γιαράδ 962· ὁ Ἐνὼχ 965· ὁ Μαθουσάλας 969· ὁ Λαμίχ 777· ὁ Νῶε 950. Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, εὐρίσκομεν τὰ ἐξῆς παραδείγματα μακροβιότητος· ὁ Σῆμ Ζήσας 600 ἔτη· ὁ Ἀρφαζάτ 338· ὁ Σαλὲ 443· ὁ Χεβέρ 464· ὁ Φαλὲζ 239· ὁ Ρέχ 239· ὁ Σαρούγ 230· ὁ Ναχέρ 143· ὁ Θαρὲ 405· ὁ Ἀβραάμ 275· ὁ Σαρὰχ 127· ὁ Ἰσμελὶ 137· ὁ Ἰσαὰκ 180· ὁ Ἰακώβ 147· ὁ Ἰωσήφ 110· ὁ Ἰὼβ 217· ὁ Ἀμράμ 137· ὁ Μωϋσῆς 120· ὁ Ἀαρὼν 110 ἔτη.

Οἱ ἐθνικοὶ ἱστορικοὶ παρέχουσιν ὡσάυτως ἱκανὸν ἀριθμὸν ἀνθρώπων ὧν ὁ βίος παρετάθη ἐπέκεινα τῶν συνήθων ὁρίων. Ἀναφέρονται· Ἐπιμενίδης ὁ Κρῆς Ζήσας 157 ἔτη· ὁ Ἴπποκράτης 104· ὁ Ὀρβίλιος 100· ὁ Ἐπιφάνης 100· ὁ Δημόναξ 110· ὁ Γαβιανός 140 (ἕτεροι συγγραφεῖς ἀναριθμοῦσι τὰ ἔτη αὐτοῦ μόνον εἰς 70)· ὁ Αἰγίνιος 200· ὁ Δημόκριτος 104· ὁ Σόλων, ὁ Θαλῆς, ὁ Πιττακός, 100· ὁ Κτησίβιος, 184· ὁ Ἰερώνυμος, 104· ὁ Ἀνακρέων, πνιγείς ὑπὸ σταφυλῆς, 130· Σωκράτης ὁ ῥήτωρ, 106· ὁ Γοργίας, 108· ὁ Ἀσκληπιάδης, 150· ὁ Γοῆζης, βασιλεὺς τῆς Ἀραβίας, 115· ὁ Τοσίσκος, πρῶτος βασιλεὺς τῶν Γερμανῶν, 173· ὁ Δαδδὲν βασιλεὺς τῆς Ἰλλυρίας (κατὰ τὸν Πλίνιον) 500 ἔτη· εἰς βασιλεὺς τοῦ Λατίου 600 ἔτη καὶ ὁ υἱὸς του 800 (κατὰ τὸν Ξενοφῶντα), ὁ Κυδέρως βασιλεὺς τῆς Κύπρου 160· ὁ Ἀργοχώνιος βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας 150 ἔτη.

Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει τὸν μουσικὸν Ξενοφίλον ὅστις εἰς τὸ 130 ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐφάνετο μόλις πεντηκοντούτης. Διηγέται ὡσάυτως ὅτι ἐν ταῖς Ἀνατολικαῖς Ἰνδίαις ὑπάρχουσι λαοὶ οἵτινες ζῶσιν μέχρι 400 ἐτῶν, διότι τρέφονται μόνον ἐξ ἐχιδνῶν καὶ ὅτι τὸ ἐρπετὸν τοῦτο κατέχει τὴν ιδιότητα νὰ παρατείνῃ τὴν ὑπάρξιν, ἐπὶ τῇ λόγῳ ὅτι γεννᾶται ζῶν καὶ ὄχι ἐξ ὠοῦ. Ὁ Πλίνιος ἀναφέρει ὡσάυτως παραδείγματα τινὰ μακροβιότητος μετὰ τῶν γυναικῶν· ἡ Τερεντία, θυγάτηρ τοῦ Κικέρωνος, ζήσασα 103 ἔτη· ἡ Κλαυδία ἥτις ἔσχεν 25 τέκνα, 115 ἔτη· ἡ Γαλερία καὶ Ἐμποδερία 104· ἡ Σαμμουῖλα 110· ἡ Λουκαῖα κωμωδός, ἥτις καίτοι ἑκατοντούτης ἀπέσπα εἰσέτι χειροκροτήματα ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Ὁ Ὀνεσίκριτος, ἱστορικὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀναφέρει ὅτι ὑπὸ τὴν ζώνην τοῦ Ταύρου ἐν Ἰνδίαις, εὐρίσκονται ἄνθρωποι 7 1/2 ποδῶν, ζῶντες 130 ἔτη.

Ἡ Κίνα παρέχει ὡσάυτως ἱκανὸν ἀριθμὸν διὰ τὴν πρώτην περίοδον (τὴν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ) καὶ διὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας. Ὁ Φοχῆ (2952 πρὸ Χριστοῦ) ἐβασίλευσεν 115 ἔτη· ὁ Εἰνοῦγκ (2837 πρὸ Χριστοῦ) ἐβασίλευσεν 140 ἔτη· ὁ Χοαντῆ (2697 πρὸ Χριστοῦ) ἐβασίλευσεν 110 ἔτη· ὁ Γάο, (2557 πρὸ Χριστοῦ)

ἐβασίλευσεν ὡσάυτως 100 ἔτη. Ὁ τίοχος ὁ Δ'. λέγει ὁ Ἐπιφάνιος, ἀπενεν εἰς ἡλικίαν 149 ἐτῶν. Κατὰ τὸν μηροῦν, ὁ Νέστωρ, υἱὸς τοῦ Νηλέως τῆς Χλωρίδος (184 π. Χ.) ἐμέτρα ἔτη ἐπὶ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου. Κατὰ Φλέγονα, ἡ Σιδύλλη Ἐρυθραία 1080 ἔτη, καὶ ἡ Σιδύλλη τῆς Σα 500 ἔτη.

Εἰς χρόνους ἐγγυτέρους εὐρίσκομεν ἐξῆς· ὁ Ματαθίας, εἰς τῶν Μααθαζήσας 146 ἔτη· ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Εὐαγγελιστής, 100 ἔτη· ὁ Σίμων Κίπας, διάδοχος τοῦ Ἀγίου Τακώβου, πέτος ἐπίσκοπος τῆς Ἱερουσαλῆμ, σπρωθείς εἰς ἡλικίαν 120 ἐτῶν· ὁ Νίρσος τρίτος ἐπίσκοπος τῆς Ἱερουσαλῆμ θανὼν εἰς ἡλικίαν 166 ἐτῶν· ὁ Δα ἐπίσκοπος τῆς Ἀγγλίας, θανὼν εἰς ἡλικίαν 170 ἐτῶν· ὁ Ὁσος, ἐπίσκοπος Κορδοῦνης, Ζήσας 104 ἔτη· ὁ Σεβέρ ἐπίσκοπος τῆς Τόγκρης, χειροτονηθείς ἡλικίαν 297 ἐτῶν, θανὼν εἰς ἡλικίαν ἐτῶν· ὁ Ἅγιος Κενιγέρνιος Ζήσας ἔτη· ὁ Ἅγιος Παῦλος ὁ Ἀναχωρητής, 113· ὁ Κρόνιος, σύντροφος τοῦ Ἀ. Παύλου 125· ὁ Ἄγριος Ἀντώνιος, ἔτη.

Ὁ Ἀττίλας κατὰ τὸν Ε'. αἰῶνα, θανεν εἰς ἡλικίαν 124 ἐτῶν ἐκ κρατοῦς εἰς τὴν ἐπέδωκε τὴν πρώτην νύκτα γάμων του. Ὁ Πιάστ, ἡγεμὼν τῆς Ποντίας, ἔζησε 120 ἔτη.

Ἀγγλὸς τις, γεννηθείς τὸ 1483 ἀποθανὼν τὸ 1651 εἰς ἡλικίαν 168 ἐτῶν, εἶδε βασιλεύσαντας δέκα βασιλεῖς ἡλικίαν 101 ἐτῶν, τῷ ἐπέβαλλον μυσίαν ποινὴν διότι ἐτεκνοποίησε μῆτινος κόρης. Ἡ μητὴρ ἡ γεννήσασα βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας, σύζυγον Καρόλου Α'. εἶχεν 123 ἔτη. Ὁ Σερδὸς Χόγγος, πρόεδρος τῆς Βενετίας, Σμύρνης, ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 115 ἐτῶν, γενόμενος ἐκκλησιαστικὸς καὶ παραθεῖς εἶτα, ἐνομφεῦθη πεντάκις καὶ 49 τέκνα. Εἰς ἡλικίαν 100 ἐτῶν τῷ φήσαν οἱ ὀδόντες τῆς φρονήσεως· εἰς ἡλικίαν 110 ἐτῶν, ἡ κόμη του καὶ ἡλικίαν 112 ἐτῶν, τὰ βλέφαρα καὶ ἡ νειὸς αὐτοῦ ἐμελάνθησαν ἐκ νέου.

Ἀπαντα τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα πείθουσιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος προώριστα ζήσῃ ἑκατοντούτης. Ἐὰν οἱ πλεῖστοὶ ὑποκύπτουσιν ἐνωρίτερον, ὀφείλονται τοῖς εἰς κακὴν δίκαιαν καὶ εἰς παντοσεῖς καταχρήσεις.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Ἐν τῇ βιβλιοκρισίᾳ «Οἱ Ναβαρρῶται καὶ διορθωτέα τὰ ἐξῆς· ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 133 στίχ. 21, γρ. ἀντὶ (ἀρχῆς 1039) (ἀρχῆς 13 καὶ ἐν στίχ. 42, ἀντὶ 1390 — 1310 γρ. 1 — 1310.

Ἐν τῷ τελευταίῳ, ὑπ' ἀριθμὸν 134, φύλλ ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ, στίχ. 20, ἀνάνωθι αὐτῶν